

MEDLEMSBLAD

FREM

Boldklubben

INDHOLD:

Så kom Norge

Fodbold og afmagring

Blå-rødbog

Bridgeturning

Ungdomspokaler

Se det var tider

Glemte sager

To unge snakker

Censureret kritik

Hypnose

To fødselsdage

15. årgang

NUMMER

6

DECEMBER

1959

Nytårsnr.-redaktion:

John Bjørklund

(ansvarlig efter presseloven)

Charlotte Munksvej 6, 3.

TAgA 7684 v.

Nytårsnummeret

Dette nummer af vort medlemsblad skulle bære præg af nytår. Og den altid overbærende redaktør har overladt mig redaktionen af dette nummer. Jeg skylder tegneren Franz Fücksel en hjertelig tak for hans festlige bidrag ligesom jeg står i stor taknemmelighedsgæld til Mogens Geburg for hans aldrig svigtende hjælpsomhed med fotografiapparatet.

Og så er der kun at håbe, at bladet falder nogenlunde i de fleste medlemmers smag. Jeg har i hvert fald moret mig gevaldigt, da jeg lavede det.

Til slut ønsker Medlemsbladet alle klubkammerater og venner et rigtig glædeligt nytår samt en tak for godt samarbejde i det forløbne år.

John Bjørklund.

Basse bli'r 50 i år

Den 26. ds. (2. juledag) blev Knud Sørensen rund. Een og anden af vore unge vil nok spørge: »Hvem er Basse, og hvad har han bedrevet.«

Basse blev medlem af »Frem« som 10-årig i 1919 helt nøjagtigt for 40 år siden, han viste allerede i ungdomsafdelingen talent og debuterede på 1. hold i 1929, hvor han på grund af sit all-round-talent spillede så godt som alle pladser med undtagelse af målmand. Sammen med Ove og Egon Sørensen dannede de 3 Sørenser et af de bedste forsvar, klubben har stillet gennem årene.

Basse opnåede 168 kampe på klubbens bedste hold foruden stævnekampe og debuterede på landsholdet i 1935.

Når navnet Basse nævnes, vil vi, hans kammerater gennem de mange år, altid erindre den strålende repræsentant, han var for »Frem«, nobel og korrekt – en af de spillere, der har været med til at skabe respekt og goodwill om sin klub.

Basse har efter sin karriere på 1. hold været en af støtterne på Pauli's hold, foruden fungerer han som instruktør for vore allermindste putter.

Et mere aktivt og interesseret

Boldklubben FREM

Stiftet 17. juli 1886.

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stummann*, tlf. 75 38 29. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Poul Mertins*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

medlem gennem 40 år bliver vel nok svært at finde i vore rækker – foruden et hjerteligt til lykke benytter vi samtidig lejligheden til at takke for den smukke indsats for »Frem« gennem 40 år.

(Fra tirsdagsholdet),

Kære Basse, du er i dag omgivet af venner, det er med venskab som med vin, jo ældre, jo stærkere. Venskab hjælper mænd til at tilgive – også sig selv. *Moss.*

Også en slags mesterskab

Blev det ikke til medaljer i år, så vandt vi dog danmarksmesterskabet som den klub, der samlede flest tilskuere. Ialt har 270.300 tilskuere overværet 1. holdets kampe. Og heri er tallene fra pokalkampene ikke medregnet. Og gennemsnittet pr. kamp bliver ca. 12.200. Til sammenligning tjener, at de to nedrykkede klubber, B 93 og Køge, henholdsvis havde et gennemsnit på 6560 og 6240 tilskuere pr. kamp.

Fra Guldepennen

Så endte vi som nr. 8 i 1. division og altså i sidste halvdel, og i sammenligning med de to foregående år, med placeringer som nr. 2 og 3, er det jo et noget magert udbytte. Men efteråret har været noget svagt spillet, noget må sikkert tilskrives de store ændringer holdet undergik for hver gang det havde været i spilleudvalgets hænder. Det forøger jo ikke stabiliteten, at det samme mandskab ikke spiller to kampe i træk. Og så har vi tillagt os en meget kedelig vane, idet vi såvidt jeg i øjeblikket husker, ikke har fået et eneste points på udebane. Og netop kampene på udebane var tidligere vor stærke side, så det må håbes, at vi snarest får denne kedelige uvane fjernet. Uden points fra udekampene, kan det blive en besværlig sag at holde hovedet oven vande.

Efteråret havde dog et par lyspunkter. Det første er, at vi stadig er med i landspokalturneringen, selvom det kneb usandsynligt meget at slippe over forhindringen som hed KFUM, Odense. Holdet havde egentligt fortjent en bedre skæbne end at blive slået i netop den kamp, hvor de spillede et friskt og fornøjeligt spil. Det andet lyspunkt var vor sidste turneringskamp mod mestrene fra Odense. De fik dog vist, at holdet kunne kæmpe, og resultatet var uvist til langt hen i 2. halvleg. Jeg tror, at dersom både Søren og Bent Ib havde været i orden i den kamp, ville resultatet muligvis være blevet et andet, men netop i den kamp viste de begge, at de ikke var kommet over deres skader fra Vejle. Ja, Søren er så slem, at han nu må bøde med at ligge helt stille til midt i januar.

Men vi lykønsker B 1909 hjerteligt til et velfortjent mesterskab.

V. Skousen.

Holdet var lige ved at miste selvtilliden på et vist tidspunkt, og så havde det sikkert fået Næstveds skæbne fra ifjor, men kampen mod de stærke østrigere gav dem fidsen igen. Og siden spillede de så-

dan, at de ikke lod nogen tvivl om, at 50 års jubilæet var en værdig mester.

Pausen i vinter bliver ikke lang. For de spillere som DBU har udtaget til olympiadetræning bliver der slet ingen, og det er klart, at vore øvrige spillere ikke kan lade disse løbe fra sig rent konditionsmæssigt, så derfor går vi tidligt i gang i år. Også for at se at komme i form til pokalkampene og de to kampe, som vi skal spille mod Malmø F.F. i Nordisk Cup, hvor SAS har udsat en meget flot kgl. porcelænsvase med de fire nordiske rigsvåben i præmie. Desuden er der smukke præmier til finalens to hold.

Det ville jo også være dejligt at kunne gå ind i vort 75 år med en god placering, og samtidig vinker en Romrejse til efteråret, så der er al mulig grund til for vore spillere at gøre en ekstra anstrengelse fra start.

For ungdomsafdelingens vedkommende er 1959 knapt blevet så godt som ventet, fordi en række hold manglede det fornødne held til slut, og derfor kun blev nr. 2. To 1. pladser og ni 2. pladser taler sit tydelige sprog om denne manglende tur. V. S.

SEKUNDAFODBOLD

Så sluttede sæsonen 1959. Når en turnering er forbi, plejer vi at ridse vore resultater op, og det vil vi også gøre i år. Skal vi sammenligne med sidste sæson, kan vi med glæde konstatere, at vi i år er meget bedre placeret i så godt som alle sekundærækker.

Nogle vil måske efterlyse grunden til denne forbedring. Hertil kan vi svare, at vi i år har haft rigeligt med spillere at disponere over, i modsætning til sidste sæson, hvor vi var meget uheldigt stillede i flere af kampene, idet vi måtte spille med 8-9 og 10 mand. Dette er ikke sket i år. Samtidig har træningsfliden i år været betydelig større end sidste år, og hvad dette betyder ved enhver.

Skal vi ikke alle være enige om, at når der igen i det nye år bliver kaldt til træning, så at møde lige så flittigt op, som vi har gjort i denne sæson. Sker det, er jeg ikke i tvivl om, at vi ikke alene kan holde vore placeringer, men yderligere forbedre dem. Det kunne jo snart være rart med en eller flere turneringsvindere i vor sekundaafdeling.

Vore to 2. hold er som vi kan se af nedenstående tavle placeret som nr. 2 for B-holdets og nr. 8 for A-holdets vedkommende. B-holdets 2. plads er en fortræffelig præstation. I hele turneringen har holdet ligget med fremme, og det var en overgang alene i spidsen. Holdet fik imidlertid sit knæk, da

det mødtes med de senere turneringsvindere fra KB, som slog vore med ikke mindre end 8-0.

2. hold A har været en skuffelse. Holdet har tabt kampe, som vi ikke havde drømt om, vi skulle kunne tabe. Men det er som om spillerne på dette hold mere spiller for sig selv, end de spiller som hold. Her kunne de lære en hel del af vort 2. B-hold, som måske ikke er de store spillere, men som kæmper fra første til sidste fløjt.

KS I.

1. KB	34 points
2. Frem B	30 -
3. B 1903	27 -
4. AB	26 -
5. B 93	25 -
6. Rødovre	21 -
7. Fremad A.	21 -
8. Frem A	20 -
9. Brønshøj	19 -
10. KFUM	15 -
11. Vanløse	14 -
12. Skovshoved	12 -

Mellemrækkeholdet sluttede som nr. 2, hvilket er en meget fin placering, i betragtning af at alle reserver til vore 2. hold skal tages fra dette hold. Sidste år blev mellemrækkeholdet placeret som nr. sidst med kun 7 points, så det er jo en fantastisk forbedring. Holdet var sikkert sluttet som nr. 1, såfremt vi, da vi spillede med HIK, havde kunnet stille med et nogenlunde habilt hold, men netop den dag var holdet handicappet af mange afbud. Holdet sluttede meget stærkt, idet de sidste 5 kampe gav 10 points samt en målscore på 24-1. Hvad kan det ikke blive til i næste sæson?

MI.

1. HIK	30 points
2. Frem	28 -
3. B 93	27 -
4. Fremad A.	23 -
5. KB	20 -
6. B 1903	20 -
7. Brønshøj	19 -
8. KFUM	16 -
9. AB	16 -
10. Vanløse	12 -
11. Skovshoved	9 -

A-rækkeholdets placering som nr. trediesidst skal vi ikke tage så højtideligt, idet vi har haft nogle ganske glimrende resultater med topholdene, som vi alle har taget points fra. Lidt mere stabilitet skal der til, så vil holdet allerede i næste sæson være at finde i øverste halvdel. At der ikke er noget i vejen med moralen nævnes kun for en ordens skyld.

Vi spillede mod Rødovre og førte med 1-0. Så gik en af vore spillere i stykker og måtte gå ud. Dette satte Rødovre i gang, og de kom foran med 3-1. Men vore gav ikke op, de kæmpede stædigt videre, og da kampen var forbi var stillingen 3-3. En god præstation.

A I.

1. B 1903	29 points
2. KB	27 -
3. B 93	26 -
4. HIK	25 -
5. AB	21 -
6. KFUM	21 -
7. Brønshøj	19 -
8. Vanløse	19 -
9. Frem	16 -
10. Rødovre	13 -
11. Skovshoved	4 -

B-rækkeholdet har her i sidste halvsæson fået nogle grimme nederlag. Grunden til dette skyldes at nogle af de faste spillere i mange af kampene har været bortrejst eller har været i stykker, og holdet har som følge heraf måttet stille op med reserver.

Men også for dette hold gælder, at der er et godt sammenhold, som allerede i næste sæson skal vise sig at være værdifuldt. Den største præstation, holdet udførte, var at slå B 93 på et tidspunkt, hvor de

var uden pointtab. Hvad dette nederlag har betydet for dem ses på resultattavlen herunder.

B I.

1. KFUM	32 points
2. B 93	31 -
3. KB	31 -
4. AB	29 -
5. Fremad A.	24 -
6. Brønshøj	20 -
7. HIK	18 -
8. Frem	14 -
9. B 1903	9 -
10. Rødovre	7 -
11. Vanløse	3 -

C-række holdet også kaldet »De Gamle« blev i år »kun« nr. 4. Det var vel nok nogle pladser ringere end vi og de selv vist også regnede med. Et par af holdets nederlag kunne godt have været undgået, men som de selv siger: Vi kan jo ikke vinde hvert år. Men disse gæve gubber ved vi om, at de gør hvad de kan, og det er faktisk helt fantastisk, at de har luft til at spille så godt fodbold i 2×45 minutter, som de kan, når de samtidig skal diskutere med med- og modspillere samt sidst men ikke mindst med dommeren. Skulle vi til næste år kun få eet hold som turneringsvindere, tror jeg, at det bliver »De Gamle«.

C I.

1. KB	26 points
2. HIK a	26 -
3. KFUM b	24 -
4. Frem	23 -
5. Fremad A.	17 -
6. Rødovre	16 -
7. AB	14 -
8. B 1903	13 -
9. HIK b	11 -
10. KFUM a	10 -

Fax.

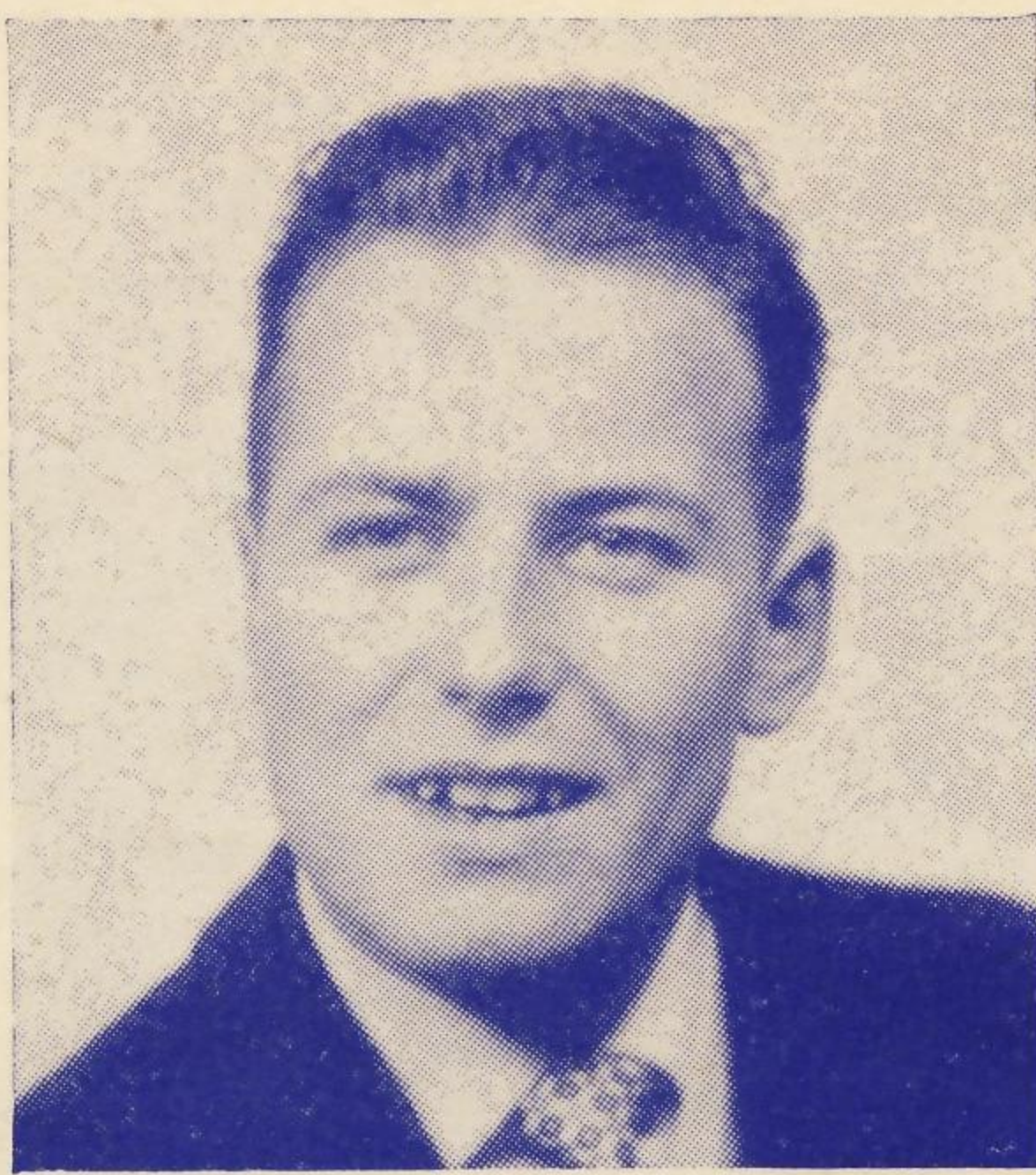
ÅRETS TOPSCORERLISTE

Søren Andersen

1. hold.

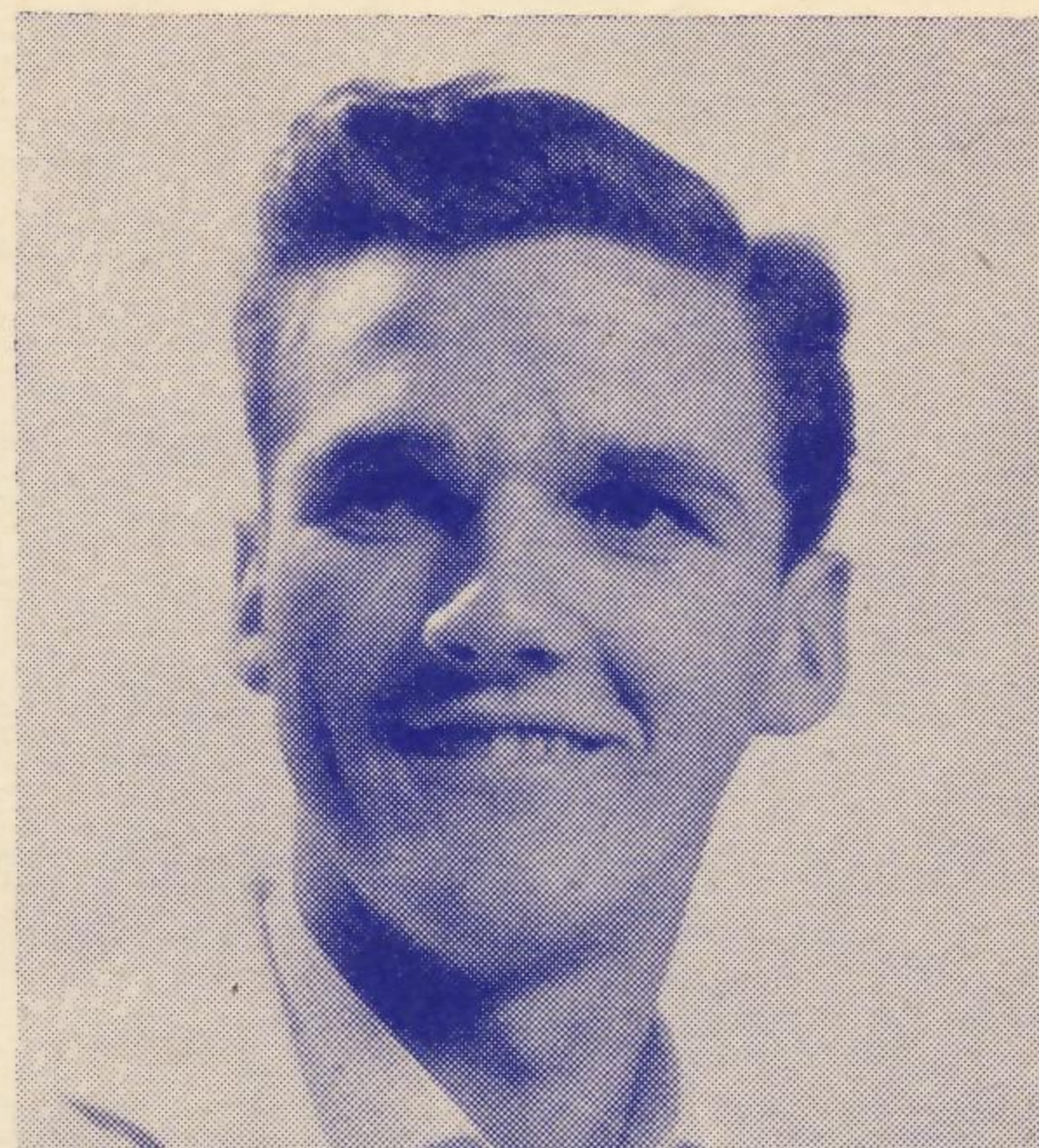
Søren Andersen	14
Erik Poulsen	14
Bent Ib Jørgensen	10

John B. Hansen

2. A.

John B. Hansen	11
Henning Jensen	9
Henning Petersen	7

Kell Larsen

2. B.

Kell Larsen	10
Henning Hansen	6
Helmer Thomsen	6

Bertil Jensen

Mellemrækkeholdet.

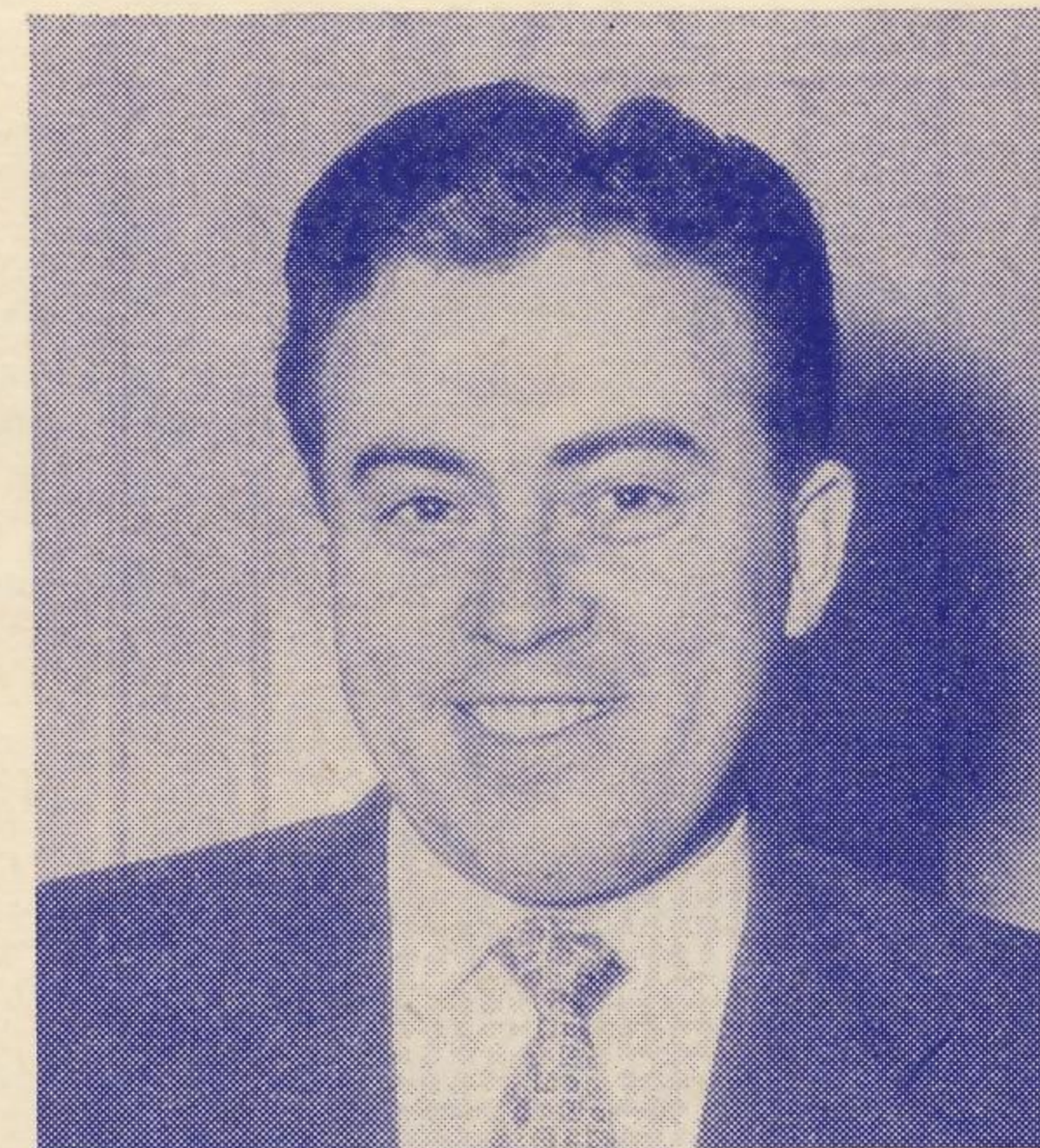
Bertil Jensen	8
Eigil Bundgård	6
Ove Christiansen	3

Poul Diers

A-rækkeholdet.

Poul Diers	13
John Bjørklund	5
Jan Børger	4

Rudolf Hansen

B-rækkeholdet.

Rudolf Hansen	11
Olaf Henriksen	8
Arne Petersen	4

Træning for ungdomsafdelingen

Træningen på Ellebjerg skole sluttede før skoleferien og genoptages omkring 10. januar, jeres instruktør vil give hvert enkelt hold besked om hvornår.

Aktuelts indendørs turnering for putter, drenge og juniorer:

De drenge, der skal deltage i dagene 28., 29., og 30. december, vil blive tilsagt af jeres instruktør fra den afsluttende turnering de herrer Erik Hansen, Ib Bengtson og Willy Schell. Moss.

Holger Olsen

C-rækkeholdet.

Holger Olsen	13
Erling Sørensen	9
Svend Frederiksen	8

LEO har ordet

Det er syndt at sige det sportslige i sæsonen 1959 blev det store sus. Måske var jeg for optimistisk i mit første indlæg i medlemsbladet i januar.

Ganske vist konstaterede jeg allerede dengang en vis slendrian hos en del af de spillere, jeg måtte regne med i konkurrencen til 1. hold.

Mentaliteten »kommer jeg ikke i dag, så kommer jeg i morgen« var

FRA INDENDØRSTRÆNINGEN

Selvom træningen udendørs forlængst er holdt op, arbejdes der ihærdigt indendørs med henblik på den kommende sæson. Mogens Ge-

burgh samt kamera har aflagt Ellebjergvejens skole et besøg, hvor sekundaafdelingen trænede under Svend Frederiksens ledelse.

især iøjnefaldende for mig, der havde de bedste minder om vilje og lyst til en indsats hos mine spillere fra min forrige periode som træner i klubben.

Måske overvurderede jeg de unge talenter, jeg mente at kende så godt (moralen). Stammen på holdet har absolut ikke svigtet den tillid, jeg nærede til dem.

Trods mange skuffelser havde klubben – og jeg ikke mindst – den store glæde, at to af vore helt unge spillere straks gjorde sig gældende på vort bedste hold nemlig Benny Madsen og Ib Eskildsen. Held og lykke fremover, Benny og Ib.

Disse to spillere er måske ikke større talenter end flere af jer andre, der hele sæsonen har gået og hældt vand ud af ørerne, de har blot haft den indstilling, at melder man sig klar til »the big game«, må der gøres en ekstra indsats.

Altså – vågn op I unge mennesker; ungdom og talent alene berettiger ikke til en plads i solen, der må ydes før der nydes.

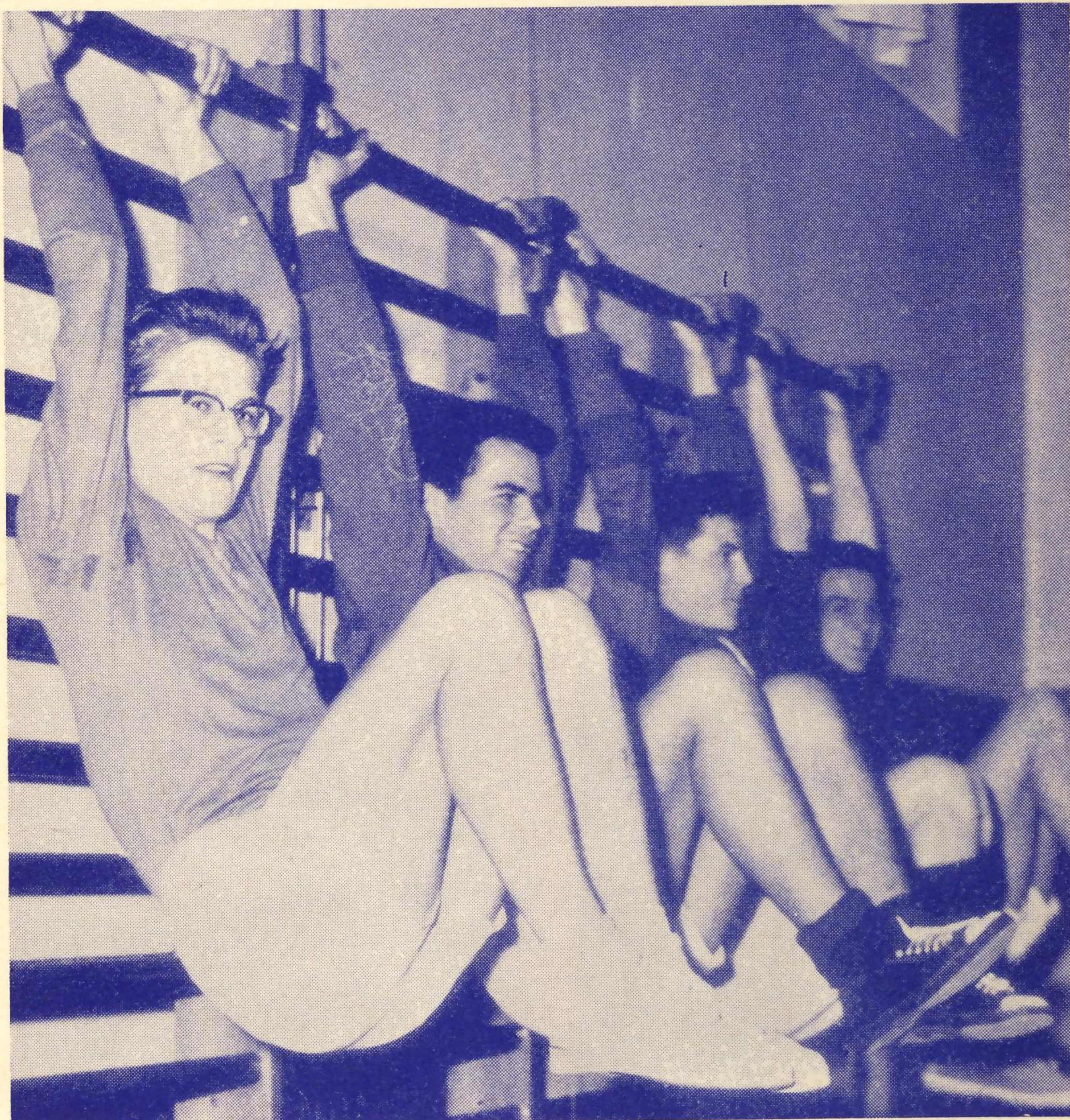
I de fire første kampe i foråret mod henholdsvis B 1909 – KB – Esbjerg og Vejle, som gav os 6 points, samt den sidste mod Skovshoved, som vandtes 5-0, var holdets indsats af en sådan karat, at det berettiger til nogen optimisme fremover.

De to Nordisk Cupkampe mod HIF samt 5-5 kampen mod AB og 1-3 kampen mod B 1909 i efteråret var også lyspunkter. De øvrige kampe har jeg gemt – men ikke glemt.

Lad mig med disse få linier om sæsonen 1959 slutte med at udtrykke de bedste ønsker for vor klub i det nye år.

GODT NYTÅR!

Les Nielsen

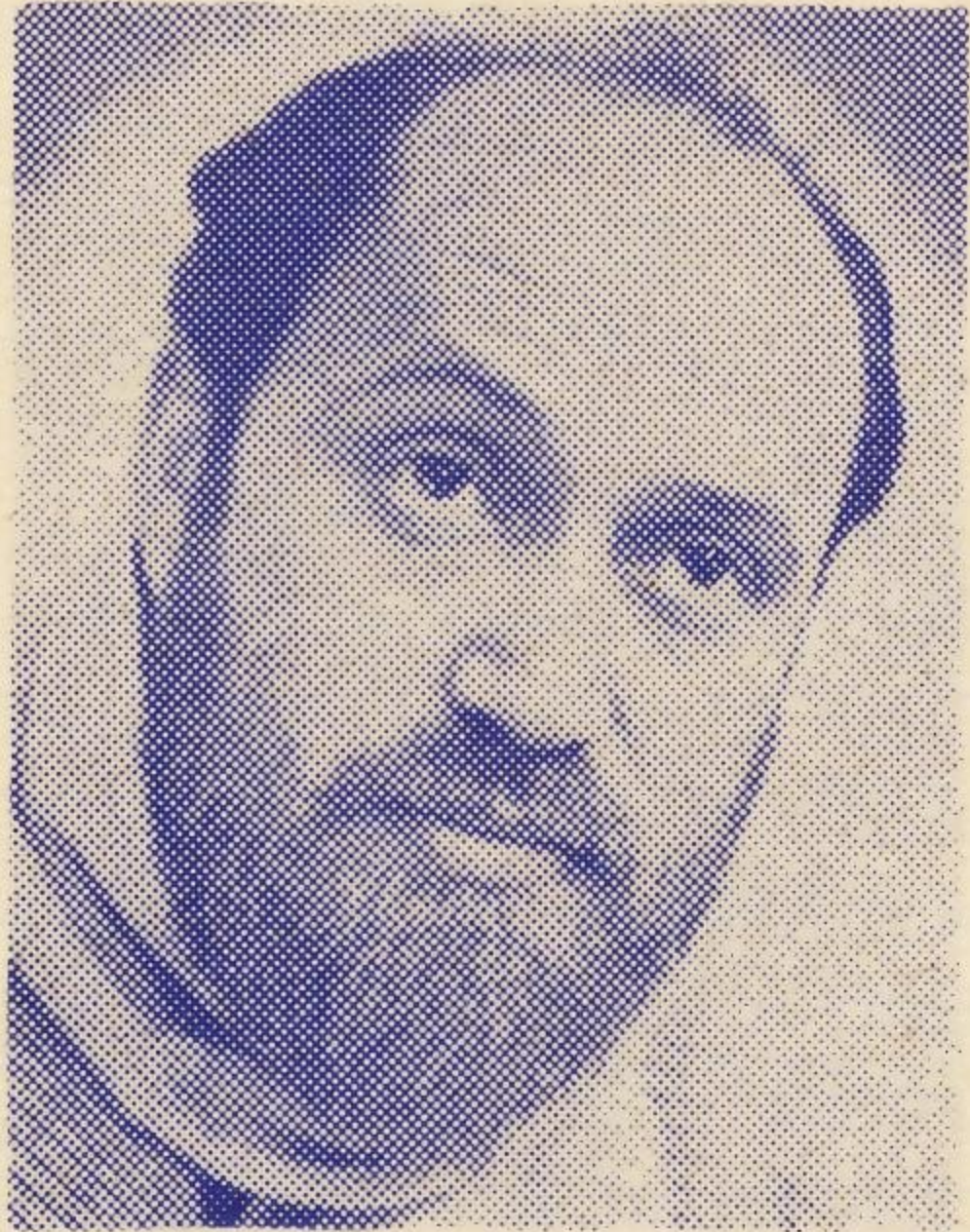

Så morsomt var det vist! På billedet ses bl. a. fra venstre Bjarne Christiansen og Ole Stender Petersen.

Arne Nielsen (th.) og Kjeld Cecil »arbejder«, medens Svend Frederiksen opmærksomt ser til.

Mandag den 21. december i år stod der i et københavnsk dagblad en kronik af bladets sportsredaktør, Grimur Gunnarsson. Med venlig tilladelse fra kronikørens side har medlemsbladet fået lov til at genoptrykke artiklen. Og vi bringer den herved uforkortet og uden kommentarer. Hvilket vist også er unødvendigt!

Grimur Gunnarsson.

Kampen om førstepladsen er det altdominerende i idræt. Men den førsteplads, vi danske sportsjournalister er ved at opnå, er bestemt ikke noget at prale af. Den rekord, vi nærmer os dag for dag, hedder nemlig: Dansk sportsjournalistik er nr. 1 hvad ordmisbrug, usaglighed, hvad tåreperseri og hvad snagen i privatliv angår.

Sport er godt stof i aviserne. Men godt stof er også farligt stof. Sporten breder sig i aviserne og samtidig stiger kravene til de enkelte sportsjournalister. Ja, så store er kravene blevet, at mange af journalisterne ikke kan honorere dem. Den moderne sportsjournalist skal ikke kende en eller to idrætsgrene til bunds, han skal vide alt om 10, ja helst om 15 vidt forskellige sportsgrene, og hans arbejdsvilkår er ofte uhyre vanskelige.

SPORTS - JOURNALISTIKKEN

på afveje

Lad os tage et enkelt eksempel på, hvad der kræves af sportsjournalisten, før vi for alvor kritiserer den udvikling, dansk sportspjournalistik af i dag er i.

Der er håndbold-landskamp i Berlin. Kampen er færdig kl. 21,55, og journalisten skal, hvis han arbejder for et morgenblad, have afleveret alt sit stof senest 20 minutter efter.

På 20 minutter skal han først sørge for at få telefonkontakt med sit blad i Danmark. Det lyder ganske enkelt. Men tro mig, det kan være et helvede at sidde 9 journalister omkring en eneste telefon – og måske ovenikøbet en tavs telefon. Men forbindelsen kommer da som regel, og så skal journalisten give en saglig, morsom og spændende skildring af kampens forløb, en indgående bedømmelse af alle de danske spilleres indsats, en vurdering af den taktik, der er blevet fulgt – og så skal han naturligvis også have udtalelser af både ledere og spillere. *Sådan* er kravene. Og det er krav, der med dages mellemrum stilles til sportsjournalisten.

Lad os sige, at Danmark har vundet landskampen. Og det sker da heldigvis engang imellem, at Danmark vinder. Man er jublende glad, fordi man er blevet revet med af de danske spilleres kamp på banen, og man råber ind i telefonen:

– Det danske landshold ydede en helt fabelagtig, sensationel, utrolig indsats. Ja, bedre har noget dansk landshold aldrig spillet. Det var vidunderligt at se på. Danskerne spillede som rene engle ...

Og tre timer senere sidder man

og hygger sig med spillerne og diskuterer de mange fejl, danskerne begik. Men på det tidspunkt bliver avisen solgt på Rådhuspladsen.

Det er ikke mærkeligt, at ens venner ser forbavset på en, når man ved hjemkomsten efter landskampen fortæller, at det danske landshold egentlig klarede sig ganske pænt.

Formiddags- og eftermiddagsbladene har da god tid, vil mange måske indvende. Og det er rigtigt, men de har til gengæld det handicap, at alt hvad der er at sige om kampen – og mere til – det står allerede i morgenbladene. Derfor skal journalisterne fra dette blade lave noget *andet*. Og derfor ser man, at Per siger om Poul, at han var helt håbløs, og Poul siger om Per, at han var aldeles umulig.

Dette er ikke en undskyldning for de ofte hysteriske referater, vi sportsjournalister laver, det er blot en forklaring på, hvorfor det sker.

Det er dog ikke altid, at en sportsjournalist skal arbejde under et så urimeligt pres, vil mange nu indvende. Og det er rigtigt. Og her kommer vi i mine øjne til en af de alvorligste anklager, man i dag kan rette mod dansk sportsjournalistik: De helt urimelige og ordmisbrugende foromtaler af idrætsbegivenheder.

... tilskuerne vil komme i total ekstase ... tilskuernes nerver vil blive spændt til bristepunktet ... eller som jeg selv har skrevet: Er spillerne blodfattige som vandmænd?

I et forsøg på at overgå hinanden mister vi sportsjournalister alt

PUMA

Kr. 66,50

PUSKAS

Kr. 65,00

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

SPORTSMAGASINET

STADION

Østerbrogade 79

Telefon Øbro 1083

Central 12946

for ofte enhver fornemmelse af dimensioner. Vi brøler ordene ud for alle vinde. Større og større bliver ordene, og højere og højere bliver stemmeføringen. Men mon det ikke nu er på tide, at vi lige trækker vejret et øjeblik? Om ikke for andres så i al fald for vor egen skyld.

Vi må nemlig ikke glemme, at vi en dag har *kvalt* læserne i flommede ord og har sprængt deres trommehinder. Vi må gøre os klart, at vi står helt oppe på toppen af et bjerg, der er bygget op af fraser og store ord. Og vi hopper og vi hopper for at komme højest – og vi kurer ned ad bjergsiden, hvis vi ikke passer morderlig på.

Men en ting er, at vi misbruger ord; er vi også usaglige? I mange tilfælde må vi indrømme, at vi er det. Mange journalister kan godt se, hvad der sker for øjnene af dem, men de glemmer at stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor sker det? Eller for at sige det mere direkte: De tør ikke stille sig selv spørgsmålet, fordi de ikke er i stand til at besvare det.

En sportsjournalist behøver ikke at være topidrætsmand for at have forstand på idræt, men han skal have dyrket idræt, for kun ved selv at have prøvet det véd og fornemmer han, hvad der er svært og *hvorfor* det er svært. Men denne viden og denne forståelse er der mange, der mangler. Og de kryber i skjul bag overflotte ord – bag usaglige ord.

Alt for mange sportsjournalister lever et ensidigt liv i idrætten. Vi sportsjournalister skriver med passende mellemrum, at de unge idrætsmænd må passe på, at idrætten ikke kommer til at optage for meget af deres tid. Men glemmer vi ikke selv, at der findes en ver-

den, der ikke kun er mål, tider og centimeter. Og glemmer vi ikke alle den gyldne regel, at kan vi ikke sige noget godt om en amatør-idrætsmand, så må vi hellere holde vores mund? Når jeg specielt skriver *amatør*-idrætsmand, så er det fordi de professionelle har idræt som *fag* og derfor må finde sig i en anden vurdering.

Det tredje punkt, man kritiserer sportsjournalister for, er, hvad jeg kalder: Tåreperseriet.

En far, der føler stoltheden bølge i sit bryst, fordi hans søn har givet en modstander en på skrinet, og en mor, der taler om sin lille pige med fletningerne, der nu vejer 100 kilo og kan støde en kugle en centimeter længere end nogen anden. At faderen er glad og moderen stolt, er naturligt, men lad os dog holde det udenfor sportssidernes spalter.

Endelig er der spørgsmålet: Det meget skriveri om aktives og om lederes privatliv. På dette punkt er danske sportsjournalister delt i to lejre. Een der siger: Sportsfolk er offentlige personer, og de må derfor finde sig i, at også deres privatliv hører offentligheden til. Og den anden gruppe, der siger: Lad os bedømme, hvad sportsfolkene yder på idrætspladsen, men lad os holde idrætsfolkernes privatliv udenfor avisspalterne, fordi det vedkommer ikke os.

Der findes eksempler på, at idrætsmænd er blevet hængt ud for at have været på sold dagen før en afgørende kamp. I et tilfælde var denne meddelelse oven i købet forkert, hvilket det pågældende blad dog ikke følte nogen anledning til at oplyse sine læsere om. Men lad os holde os til de eksempler, hvor det er rigtigt, at den pågældende

har svunget glasset lovlig regelmæssigt. Bør det omtales i sportspressen?

Jeg mener afgjort nej. Jeg mener, at en journalist, der bringer en sådan historie, gør sig skyldig i krænkelse af privatlivets fred.

Sportsfolkene har krav på, at vi respekterer deres privatliv, og de må kunne stole på vor diskretion. Ellers kommer den dag, hvor omklædningsrummene er låst for os, den dag, hvor de venskaber, som ofte skaber grundlaget for mange af vore artikler, ikke længere eksisterer – og sker det, ja, så er det vor egen skyld.

Sportsjournalistik skal ikke være skrevet som en doktorafhandling eller som en teateranmeldelse. Vi skal ikke begynde et referat med at fortælle om spillets oprindelse og dernæst give en grundig skildring af, hvem man tidligere har set optræde i de forskellige roller.

Et referat skal gengive atmosfæren på og omkring banen. Læsere skal leve med i kampen, i spændingen og i dramatikken. Men et referat skal først og fremmest være korrekt.

Sportssiderne i en avis er det mest læste, siger vi ofte med berettiget stolthed, men vi må ikke af bare glæde glemme det ansvar, det meget store ansvar, vi har overfor idrætten og overfor vore læsere. Vi må kæmpe lige så fair, som vi forlanger idrætsfolkene skal kæmpe.

Jeg ved udmærket, at det er en boomerang, jeg her har slynget ud i luften. Og jeg undgår næppe at få den tilbage med passende mellemrum. Men jeg vil håbe, jeg kan lære af de stød, boomerangen vil give mig. *Grimur Gunnarsson.*

Amagerbrogade 96. Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

De nyoprykkede ynglinge

Den 11. november – mortensdagsaften – havde klubben inviteret de nyoprykkede ynglinge til en slags velkomst-kaffemik nede i billardkælderen. 23 unge mennesker var indbudt og 14 havde givet møde. Et ikke ringe fremmøde, når det tages i betragtning, at nogle allerede var blevet indrulleret i den kgl. danske hær ligesom der var frafald på grund af sygdom.

Foruden de vordende seniorspillere var deres trænere Erling Sørensen og Henning Jensen til stede, medens bestyrelsen var repræsenteret ved Pauli Jørgensen, Poul Mertins og Børge Mosfelt, og fra spilleudvalget var mødt Leif Knudsen, Poul Faxø og John Bjørklund. Ligeledes var seniortrænerne Svend Frederiksen og Leo Nielsen til stede.

Efter at Mosfelt kort havde rid-

set de organisatoriske linjer i Frem op, tog Poul Mertins ordet og udtalte bl. a.:

– Dette er en årlig tilbagevendende begivenhed som bestyrelsen og spilleudvalget altid glæder sig meget til. Men jeg tror, det her er på sin plads at understrege, at I ikke kan forvente at blive passet og plejet i samme omfang som i ungdomsafdelingen. Hvilket for så vidt ligger i sagens natur, da der kun i seniorafdelingen er to trænere til disposition til forskel for ungdomsafdelingen hvor hvert hold har sin egen. Ansvar for jeres fodboldmæssige fremtid ligger således for en stor del i jeres egen indsats.

Derefter var der almindelig kaffedrikning og fortæring af bordets kalorier, hvorefter Leo tog ordet:

– Pas på ikke at blive skuffede, når I rykker op i seniorafdelingen.

Det er jo en gang sådan, at det altid er sværere at vurdere sit eget værd. Nutidens ungdom har jo en noget anden indstilling en f. eks. min egen. Vi kunne selv arbejde med de forskellige detaljer og gennem selvtræning nåede vi vore resultater. Noget af denne ambitiøse indstilling savner vi i dag. Det er mit håb at dette års »kuld« vil forstå, at man ikke kommer sovende til noget her i livet – heller ikke på fodboldbanen...

Så blev de unge mennesker endelig sluppet løs på de sidste rester på bordet, og der blev tilbudt dem en øl eller vand alt efter behag. De valgte alle en vand. Dette forhold vil senere rette sig i seniorafdelingen.

Børge Mosfelt sluttede arrangementet med nogle personlige bemærkninger til ynglingene, hvorefter

Forskellige glimt fra modtagelsen af de oprykkede ynglinge.

9
Jb Eskildsen

han havde kendt de fleste, siden de som små »putter« kom til klubben.

Desværre skiltes man efter godt en times forløb, og det var som om man savnede det festlige indslag en lille smule. Således ville det have været morsomt – efter forma-

ningerne – om enten John eller Erling havde holdt et lille, raskt causeri om årene i Italien, ligesom en af Pers udmærkede film med hans eget foredrag ville have skabt den rette atmosfære. Måske var det også en idé at overrække enhver af de unge mennesker klubbens trykte

love (samt klubsangen) og som et sidste synligt bevis på deres nye værdighed ville jeg foreslå, at de fik foræret klubbens emblem. Alt dette ikke sagt som kritik, men kun som en forbedring af arrangementet. For alt i alt var aftenen vellykket.

Bjork-

„FREM“ byder følgende ynglinge velkommen i seniorafdelingen:

Bent Andersen (Sylvia)
 Bent Christiansen
 Bjarne Christiansen
 Ole Christiansen (Jytte)
 Lars Christoffersen
 Jørgen Clausen
 Ib Eskildsen
 John Flygenring
 Kaj Hansen
 Kurt Hansen
 Bent Hansson
 Benny Henriksen

Poul Jensen
 Johnny Jeppesen
 Erik Knudsen
 Ole Nielsen
 Ole Petersen
 Erling Rasmusson
 Bent Stenkvist
 Erling Søderberg
 Finn Sørensen
 Kurt Sørensen
 Ole Sørensen

Det er nu et par år siden, at seniorafdelingen sidst har holdt fest. Hvilket vist må være en misforståelse, som ikke gentages, efter den brandsucces som festen i klubbens lokaler lørdag den 5. dec. havde.

Et par raske folk med Ib Henriksen i spidsen havde gjort sig

Ib Henriksen foran Harald Crone-manns festlige plakater.

SENIOR-FESTEN

den ulejlighed at være festarrangører og det gjorde de så godt, at de simpelthen skabte den bedste fest, der i årevis har været lavet på FREM.

Det begyndte med, at vi fortærede lidt lækre kalorier, der ligesom kone var medbragt hjemmefra. Og til at forhøje stemningen yderligere var der et orkester som kun kan karakteriseres som et rent fund. At videre genfortælle aftenens forløb, vil være halsløs gerning, kun er der at fortælle, at vi fik Svends glansnummer »Den ene bajer til den anden« o. s. v. ligesom Kjeld afsløredes som en glimrende visesanger. Det var en fest, som kun kan beskrives med alle sprogets bedste superlativer, og festudvalget fortjener uvisnelig hæder for deres initiativ og festens tilrettelæggelse.

Men aftenens største roser tildeles hr. og fru Madsen for deres enestående offervillighed og aldrig svigtende hjælpsomhed ved en sådan lejlighed. Hvor er det nogle dejlige mennesker!

Efterskrift. De fleste af festdeltagerne tog direkte til den efterfølgende jule-five-a-side, og det må betegnes som intet mindre end årets præstation, at to af dem var i stand til at være med til at vinde finalen!

Og dansen den gik!!

Jul under fremmede himmelstrøg

Nok er dette et nytårsnummer, men det er dog ikke så mange dage siden, vi alle gik rundt om juletræet med strålende øjne, stopfodret af julemad og med forventningens glæde over de forestående julegaver. Kort og godt, vi fejrede en dansk jul hjemme blandt vore kærester. Men medlemsbladet har bedt to kendte spillere fortælle om, hvordan de fejrede en juleaften borte fra al familie og alt hvad der smager af dansk jul. To spillere, som i julen på hver sin måde var danske fodboldgesandter. Den ene er 1903's målmand Jørn Larsen, der som junior spillede selve juleaften for Nyborgs juniorhold i Spanien, og den anden er vor egen Per Henriksen, der for et par år siden repræsenterede vor klub på KBU's hold i Barcelona. Vi giver ordet til de to målmænd!

Jørn Larsen.

Solen brændte fra en skyfri himmel.

Og havde man turdet tage chancen, ville ens ryg meget hurtigt være blevet mere rød end den navnkundige klud, man vifter for næsten af en tyr, for dagen efter at hænge i laser som tapetet i en saneringsmoden lejlighed.

Men der var ikke noget af at tage tøjet af.

Man lå og flød ud som et andet spejlæg på sengen, og kiggede ud gennem vinduet, over mod Pyrenæerne, der som nogle store bjørne lå og slikkede solen umættelig i sig.

Om to timer skulle man spille fodbold.

Om to timer tændte dem derhjemme lysene på juletræet.

Vi befinder os i den spanske by S. Sebastian i det nordlige Spanien helt oppe ved grænsen, og med Pyrenæerne som en fornem kuliseagtig baggrund.

Vi har været her i to dage og og deltaget i en fodboldturnering for ungdomshold. Har klarer os ganske godt og skal spille semifinalen mod Bilbao – nabobyen til S. Sebastian.

Ingen af os sanser dog dette lige i øjeblikket. Hjemme står den på gås, rødkål og hvad ved jeg. Her står den ikke på noget som helst. Ikke før kampen. Ingen af os magter at spise i denne varme.

De fleste af os har aldrig før været hjemmefra en juleaften. Og så skal man ydermere spille fodbold.

Nå, vi har da et juletræ med.

Et ganske lille et. Men et juletræ er det da.

Men alt det skulle der helst ikke tænkes for meget på nu.

Vor leder har taget gaver med. Vi ved alle, at den bedste gave vi kan give ham, er at slå de professionelle spaniolere fra Bilbao.

Men det bliver svært. Vi ved det selv. Det er mere et under end dygtighed vi er nået så langt.

Men vi har på holdet stævnets alt dominerende spiller i Finn Jørgensen (nu Mittet). Ham skal vi stole mere på end på nogen anden, når de shortpassende spaniolere vrirler omkring vort mål, som folk derhjemme i øjeblikket trænges om julebordene.

Med eet er man til juletræ. Lyserne tændes. Der synges med en stemmeudfoldelse, der vil få hvilken som helst underskolelærer i sang til at bryde sammen og tage ophold på et nervehjem de næste ti år. Men der synges, og der deles gaver ud. Der spises gås i mængder så store, at den danske gåsestand må være gået mere end halvtreds procent ned.

Og der er gaver. Den lille radio, man længe har ønsket sig til sit værelse. Halstørklædet i striber, som er højeste mode.

Den traditionelle tube brylcreme fra lillebroder, der nu har givet det samme i de sidste 7 år, og så forlanger han ydermere, at man skal se overrasket ud. Man ser overrasket ud. Det er jo jul, og man skal glæde sine medmennesker. Gaverne er delt ud. Der er kaffe med små glas til – til de voksne, og citronvander og millioner af mundgodt til de mindre. For at glæde familien lover man at give en lille en på pianoet. Men ved det første anslag eksploderede det hele i et øredøvende brag.

Finn har knaldet hovedpuden i panden på mig.

– Vi skal op og spille, siger han.

Modvillig står man ud på gulvet – misser med øjnene i det stærke solskin – kigger over på Pyrenæerne, der stadig ligger som bjørne og slikker sol.

Ser jeg rigtigt – ler de ikke til en.

Om lidt tænder de lysene på træet derhjemme.

Jørn Larsen.

P.S. Vi tabte kampen 3-0.

Per Henriksen.

Vi tog afsted her fra København selve juleaftensdag kl. 11 om formiddagen. Vi – var i dette tilfælde – KBU's byhold, og målet var Barcelona, hvor vi 1. juledag 1956 om eftermiddagen skulle møde klubben af samme navn. Jeg husker, at det ved afrejsen var bi-

dende koldt og med enkelte snefnug i luften. Så man forstår vel, at enhver julestemning var forsvundet, da vi stod ud af maskinen i strålende solskin.

Vi blev straks indlogeret på vort hotel, og der blev gjort forberedelser til at holde juleaften. For selvfølgelig skulle vi holde en dansk jul. Og der blev da også serveret risengrød med diverse mandelgaver og julegåsen var ved den lejlighed erstattet af en velsmagende kalkun.

Bagefter fik vi julegaver. Det foregik på den demokratiske måde, at vi trak i nogle snore, hvortil pakkerne var bundet. Men det skal ikke nægtes, at vi blev noget lange i ansigterne, da vi så pakkernes indhold. I en af pakkerne var der fem cigaretter, i en anden nogle billige spillekort o. s. v. Ingen af pakkerne havde over et par kroners værdi. Det virkede ærligt talt håbløst på alle os spillere. Vi var taget fra koner og børn på årets største højtide for at repræsentere KBU, og så var man så påholdne. Til overklod kan det nævnes, at det havde taget en KBU-leder godt tre timer at arrangere vore »gaver«. Men vi havde ikke tid til at ærgre os over dette, for vi skulle tidligt i seng, idet vi skulle spille kamp dagen efter.

Men så skete det, at jeg altså kom til at opleve spansk jul.

Lidt ufrivilligt til at begynde med. Jeg vågnede nemlig kl. 11,30 om aftenen med de frygteligste mavesmerter og forbandede i mit stille sind en fortæret kalkun. Fortvivlet vaklede jeg hen ad gangen, idet jeg forgæves prøvede at huske,

på hvilket af værelserne de forskellige spillere var placeret. Jeg husker, at jeg fik fat i Flemming Nielsen, men han havde ingen piller. Altså vaklede jeg ned på gaden i håb om at finde det jeg søgte. Og hvad så jeg? En fantastisk folkefest hvirvlede forbi mine øjne. Folk dansede i lange geledder ned ad de brede boulevarder med hinanden i hænderne alt imens de sang af fuld hals. På gadehjørnerne stod de handlende og solgte kyllinger på spid og andet mundgodt. Men folk dansede og sang hele tiden. Og snart befandt jeg mig i denne syngende og dansende flok. Totalt glemt hvad jeg var gået på gaden for. Og nogle timer senere var det en meget træt Per Henriksen, der vaklede hjem til hotellets bløde dyner.

Måske skulle jeg nævne, at vi

tabte kampen dagen efter med 4-0, og at den fantastiske innerwing Kubala, så vidt jeg husker, scorede alle fire mål. Til slut vil jeg sige, at nok var denne spanske jul en oplevelse. Ganske vist af de lidt særprægede. Men komme op på siden af en god gammeldags jul det kommer den aldrig. Så langt fra.

Per Henriksen.

Bridgeturneringen

Her ser De, hvordan nogle af vore medlemmer får tidsdags-aftenene til at gå. Der blades i »Holmblads salmebog« flittigt og godt. Den årlige bridgeturnering er i fuld gang, blot er tilslutningen ikke så god som ifjor, men hyggeligt er det som sædvanligt. Når blot makkerparrene forstår hinanden og ikke som ifjor, hvor den ene spillede Whist, medens den anden troede, at han spillede bridge. De

Fra venstre ses Leo, »Fin i kanten«, Georg Hansen og Sofus »Krølben«.

skulle unde Dem den morskab at se de to gamle koryfæer, »Fin i Kanten« og Sophus »Krølben« sno en 3 sans kontrakt i hus ved det »grønne« bord akkurat lige så let, som de i sin tid på den »grønne plæne« snoede sig gennem modstanderens forsvar.

Egon Knudsen.

Mini-interview:

Et foreløbigt farvel til Egon Knudsen som ungdomstræner

Ved denne turnerings udgang forlader Egon Knudsen sit job som ungdomstræner i Frem for at overtage træningen i Holbæk Fodboldklub. Og hermed har Frem foreløbig mistet en af sine fineste instruktørkræfter, og Frem's drenge har mistet en af sine populæreste ledere. At lave et interview med Egon har i sig selv sine vanskelig-

heder. Hvilket ligger i, at han og jeg til daglig befinder sig indenfor en radius af et par meter. For hvor begynder interview-formen og hvor ender de daglige samtaler hvis centrale indhold for det meste kun omhandler Frem?

Så det er muligt at det efterfølgende citerede samtale er et samdrag af flere, hvilket dog ikke skulle forrykke indholdets mening.

Det er derfor først nærliggende at spørge:

– Hvorfor forlod du Frem?

– Jeg tror, det er meget sundt for en træner at få friskt luft under vingerne, men samtidig vil jeg ikke lægge skjul på, at jeg selv mener, at jeg ikke har fået de opgaver i Frem som mine kvalifikationer berettiger til.

– Bitter?

– Nej, ikke spor, jeg er da ikke uvenner med øgen såvidt jeg ved, men syntes altså, at jeg er mere værd end det Frem har haft til mig i de sidste par år.

– Hvorfor blev du i grunden træner?

– Jeg aner det faktisk ikke, men jeg ved, hvem der fik mig til det. Det var nemlig Carl Petersen, og jeg har aldrig fortrudt at hans overtalelsesevner lykkedes.

– Hvilket hold, af de mange, du har trænet i Frem, anser du for det bedste?

– Det er vanskeligt at svare på, men mon ikke det ynglingehold, som jeg nu nævner har været mit bedste. Det var Bent Kock, Anders Carlsen, »Nakskov«, Jørgen Jacobsen, Henning Petersen, Erik Nielsen, Finn Sørensen, Ole Larsen samt Søren og Arne. Over halvdelen af disse kom ihvertfald på 1. holdet. Men det hold, jeg har været glædest for at træne, var lilleputholdet fra sidste sæson med Fritz, Jørgen, Hans osv.

– Har du noget kendskab til dit nye hold?

– Ikke meget, men jeg var en dag her i efteråret nede i Holbæk og se dem spille turneringskamp mod Tølløse. Måske burde jeg indskyde, at min gamle trænerkammerat og nuværende arbejdskollega, Poul Olsen, er træner for Tølløse. Men efter at have set mit nye mandskab, er mine forventninger meget store. Holbæk har et ungt hold, ca. 19 år i gennemsnit, og kan jeg først komme rigtigt ind på livet af disse unge mennesker, så er jeg ikke i tvivl om, at det skal lykkes mig at spille holdet op i sjællandsserien.

Egon sammen med »putter« efter deres sidste kamp (mod Fremad A) med ham som træner. I venstre hånd skimtes drengenes afskedsbuket. Fremad A. var iverdigt så ufine at vinde kampen med 6—1.

– Og afskeden med Frem?
– Ja, den bliver ikke let. Jeg har haft nogle dejlige år ude i Valby, og der er ingen tvivl om, at jeg vil komme til at savne de friske Frem-drenge meget. For ikke at tale om de mange pragtfulde forældre, som jeg gennem årene er kommet i berøring med. Men det er da så voldsomt at tale om en »afsked«. Jeg forbliver dog stadig som medlem af klubben, og hvem véd, måske vender jeg ad åre igen tilbage til min gamle klub. For måske har Frem en dag brug for mig til nogle virkelige opgaver! ...

Bjork-

FREM'S blå-røde bog

På begæring af vor klubs bestyrelse skal jeg herved fremsætte følgende erklæring:

Da vi i medlemsbladet i sin tid startede »Den blå-røde bog« var det ikke tænkt som nogen nekrolog-agtig omtale af vore gamle nulevende kæmper. Som der udtrykkelig stod i den første, som havde Vilhelm Skousen til offer, ville den indeholde både roser og lidt torne til dem, der blev omtalt. Kort sagt: Lidt hæder iblandet lidt ironiske finter.

I det sidst udkomne nummer af medlemsbladet var Pauli Jørgensen »ofret« i den blå-røde bog. Heri fremkommer der nogle vendinger, som Pauli ikke har kunnet tage. Jeg vil gerne fremhæve, at de nævnte sætninger ikke er fremsat for at såre ham, og havde jeg anet, at de ville have den sårende virkning, som de har haft, var de aldrig kommet på tryk i medlemsbladet. Som ansvarshavende redaktør har jeg personlig beklaget dette overfor Pauli Jørgensen.

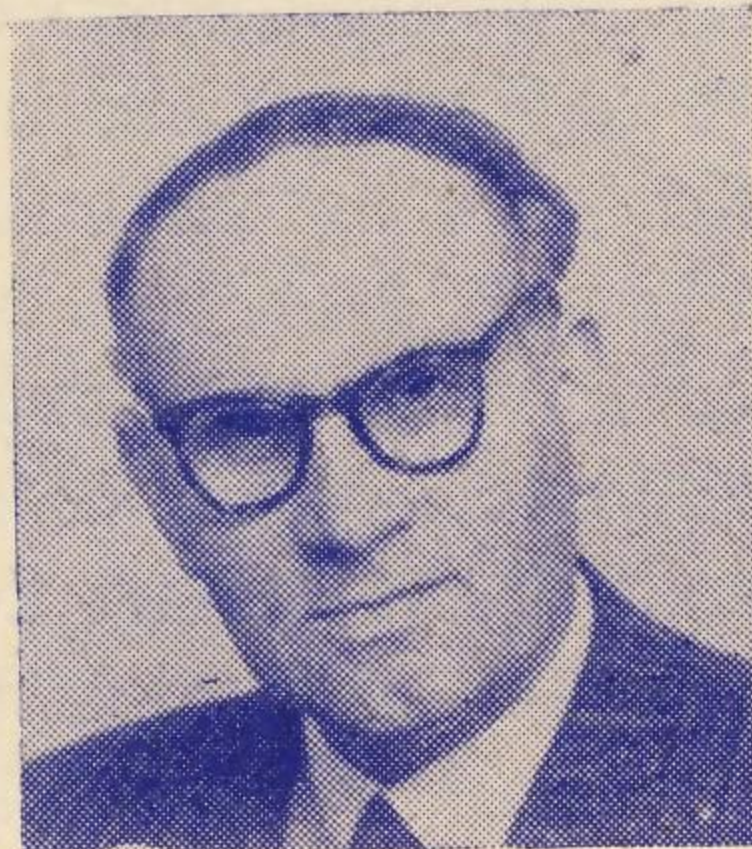
Det skal tilføjes, at den blå-røde bog hermed er udgået af medlemsbladets spalter.

Bernhard Nielsen.

I anledning af ovenstående skal jeg herved meddele, at jeg selvfølgelig tager bestyrelsens beslutning til efterretning. Men jeg forbeholder mig ret til på rette sted og for det rette forum at tage denne beslutning op til fornyet behandling.

J. B.

UNGDOMSAFDELINGEN 1959

Året 1959 blev en blanding på godt og ondt, men da vi efterhånden har nået så store resultater, kan det blive svært at leve op til tidligere års resultater. Reaktionen kom altså i år, fra ca. 10 førstepladser plus pokalsejre må vi nøjes med 2 førstepladser plus pokalsejre i ynglinge og junior, men det skal siges, at en vis portion held er nødvendig, og det har vi bestemt ikke været begunstiget af i år.

Det er bemærkelsesværdigt, at de klubber, der har vundet talentrækkerne, ikke har opnået førstepladser blandt deres 2 hold, hvilket bekræfter vor påstand om, at det er udpræget i en del klubber, så snart chancen i talentrækkerne er væk, at forstærke secunda-holdene, for førstepladser skal man jo have.

De mange andenpladser, vi har opnået, bekræfter kun denne teori, for der er vel ingen, der er i tvivl om, at mange af disse andenpladser kunne være blevet førstepladser, hvis vi var gået ind for det.

Dette må ikke betragtes som surhed eller en form for skuffelse, for alt taget i betragtning har vi meget at glæde os over, bl. a. at vore 4 talenthold har været med i kampen om førstepladserne lige til de sidste kampe. Pokalsejrene i junior og ynglingerækkerne betragtes jo i almindelighed som nogle af de fornemste inden for ungdomsfodbold.

Ynglinge.

Trods de mange uheld med skadede spillere, taksten var gennem hele turneringen ca. 4 af vore bedste ynglinge, opnåede vore 4 hold pæne placeringer. 1. hold nr. 2 plus pokalen, 2a nr. 3, 2b nr. 2 og

vort 4. hold, der også spillede mod 2a-holdene, opnåede en smuk 5. plads.

Det er klart, at når vi mister 4 af førsteholds-spillerne, går det ud over alle 4 hold, når vi stadig må tage de 4 bedste nedefra.

Det var med stor glæde, vi konstaterede, at alle tog uheldene med godt humør – ikke mindst trænerne hr. Erling Sørensen og Henning Jensen, der gennem skærpet træning forsøgte at dæmme op for uheldene, hvilket også – som placeringerne viser – lykkedes.

Junior.

I Juniorafdelingen opnåedes de bedste placeringer, idet 1. junior blev nr. 2, 2a nr. 2, 3a og b også nr. 2, 3c blev nr. 7, altså 4 2. pladser og 1 7. plads, resultater vi har al grund til at glæde os over.

KB vandt turneringen og vi pokalen for 1. juniors vedkommende, og det er helt i orden, da de var turneringens absolut bedste hold og meget jævnbyrdige.

Drenge.

Vore bedste drenge – 1. og 2. hold var igen i år blandt de bedste, idet de opnåede en 3. plads. 1. drenge spillede nydeligt bold, men kunne ikke klare sig fysisk, da de fleste er første års drenge, så til næste år får vi et godt hold, der har mulighed for at helt til tops. 3a og b fik en fin 2. plads, 3c måtte nøjes med en 7. plads.

Putterne.

Putterne blev igen i år vore smertensbørn; det kniber stadig med at finde melodien, mærkeligt at vi ikke kan nå op til vor normale standard, når man véd, hvor godt der bliver arbejdet af vore fortræffelige instruktører. Men vi må vel som andre klubber indstille os på nogle magre år.

Den største opmuntring gav vore mindste putter os, idet 4. hold vandt deres række, og det er med stor spænding, vi imødeser deres start som 1. putter til næste år, det er et dygtigt og talentfuldt hold, der tæller flere drenge, der allerede

Her ses det ynglingehold der blev pokalvindere samt nr. 2 i ynglingerækken

viser en glimrende taktisk forståelse.

1. putter blev nr. 4, 2. putter nr. 7 og 3. ligeledes nr. 7. Endelig blev 4. nr. 1.

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår takker jeg alle i ungdomsafdelingen for året, der gik.
Moss.

De samlede resultater blev:

- 2 1. pladser
- 8 2. -
- 4 3. -
- 1 4. plads
- 1 6. -
- 2 7. pladser

Øverst: Kaj Hansen — Erik Knudsen — Jhonny Jeppesen — Lars Christoffersen — Bengt Nielsen — Finn Rudevisky — Bent Andersen — træner Erling Sørensen. Nederst: Palle Mertins — Ib Eskildsen — Leif Nielsen — Birger Larsen — Finn Willy Sørensen.

Ungdomsafdelingen hilser venner i ind- og udlandet

På tærsklen til 1960 hilser »FREM«s ungdom venner i forbund, klubber, bestyrelser og alle sportskammerater i ind- og udlandet. Med ønske om en hyggelig jul og et godt nytår takker vi for godt samarbejde i året der gik.

En særlig tak til Nakskov, B 1901 og B 1909, vi håber på nogle gevaldige dyster i det ny år.

Også vore venner i udlandet hilser vi.

Blauw-Wit. Amsterdam.

We wish a merry Christmas and a happy new year for the board of the club and alle friends and send many thanks for wonderful days

in Amsterdam, days that for ever wille belon to the best in our memory.

Fussball Verbandes Rheinland. Koblenz.

Südwestdeutscher Fussballverband. Ludwigshafen.

Fussballclub Saarbrücken 1905. Saar.

»Borussia« Neunkirschen. Saar. Fussballclub Trier 1906. A/Mosel.

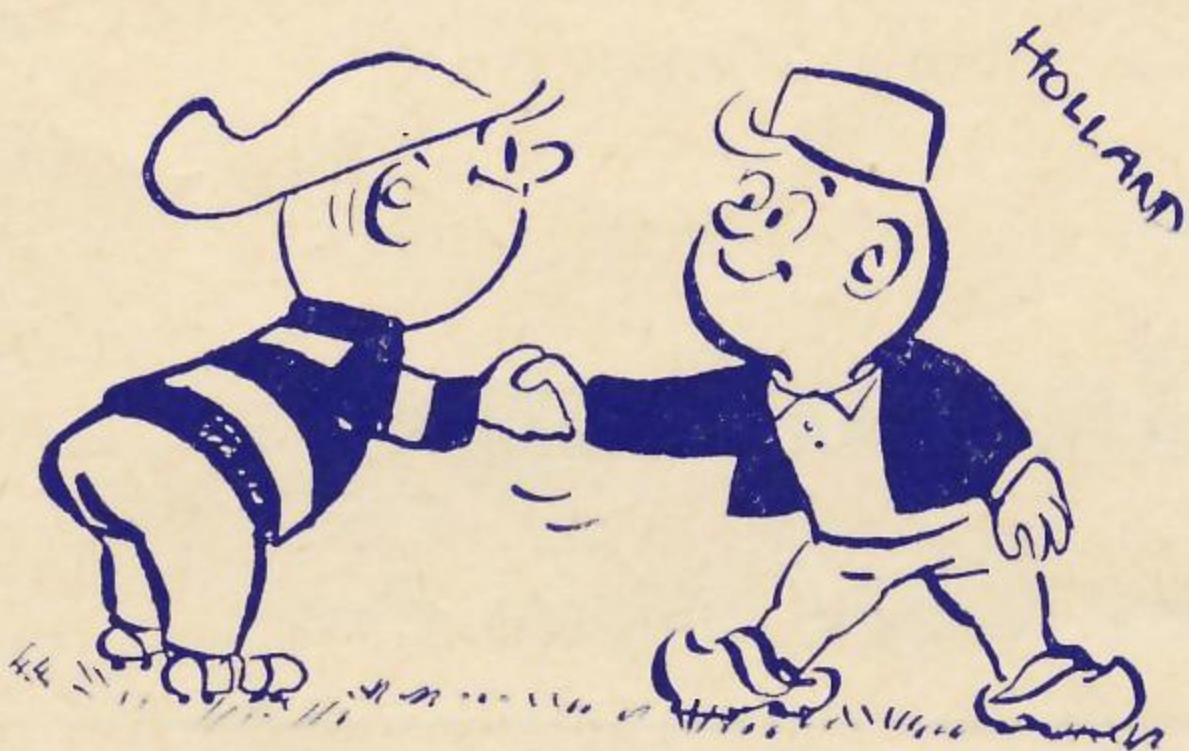
Indem wir alle unseren deutschen Verbindungen, Vorsitzenden, Leiter und Sportskammeraden ein schönes Weihnachtsfest wünschen, bringen wir die besten Glück-

wünsche zum neuen Jahr und danken für die gute Zusammenarbeit und für die vielen Einladungen im Jahre 1959.

Norrköping »Kamraterna«.

Kære svenske sportskammerater, vi ønsker jer en god jul og et lykkeligt nytår og erindrere med glæde jeres besøg i høst.

Vi takker Jørgen Normann for brevet og glæder os over, at du så småt kan begynde at trille med bolden. Hilsen til træner Niels Olofsson og lagleder Aake Andersen samt alle venner i Norrköping, på gensyn i 1960.
Moss.

Jule Five-à-side'n

1959's vindende five a side hold fra venstre: Bjarne Christiansen, Lars Christoffersen, Flemming Hermann, Kjeld Cecil Nielsen og Erik Rothe.

Vort årlige five a side stævne foregik søndag den 6. december i en forrygende snestorm, som stillede store krav til spillerne.

Der var anmeldt spillere til 12 hold, som spillede nogle fornøjelige kampe. Finalen blev noget overraskende for de fleste vundet af et hold bestående af: Flemming Hermann, Bjarne Christiansen, Erik Rothe, Lars Christoffersen og Keld Cecil Nielsen. Præmien var 1 and til hver.

Holdet viste sin styrke ved i finalen at slå et hold, der bestod af: Paul Faxø, Kaj Hansen, Bjørklund, Bent Andersen og John Hansen. Dette hold var vel nok favorit, men de blev slået med 4 mål mod 2 mål og 2 points.

Dagen sluttede som den plejer at gøre ved disse five a side stævner med et festligt frokostbord og kammeratligt samvær.

Fax.

Fra jule five-à-siden!

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris